

LUDASSY: Nem lehetne visszacsinálni ezt az egész sajtószabadságot? Kérem, én éhenhalok így... Én csak ülni tudok, semmi mást. *(Könyörögve:)* Csak két napra, méltóságos uram...

WORAFKA: Sajnos, nem lehet, barátom. A szabályzat... *(Hirtelen:)* Eh, szabályzat! Nem bánom. De csak egy napra. *(Strandalához:)* Csukd be, Jozef. Legalább nem leszünk annyira egyedül.

STRANDALA *(csaknem gyöngéden:)* Na, jöjjön, öregem. *(Kifelé menet:)* A legszebb zárkát adom magának.

LUDASSY: Alázatosan köszönöm. Magamat ajánlom.

(Kimennek.)

WORAFKA *(tölt magának, iszik. Most látni, hogy már tökrészeg. Odaáll a császár képe elé, nézi. Panaszosan, halkan:)*

Látod, Franci, mit csináltál? Látod?

(Kis csend. Nézi a képet. Rákiált:) Utasításokat kérek, császári felség! Utasításokat!

(Csend. Néz. Felüvölt:)

Utasításokat, te disznó!

VÉGE

